

מסכת כתובות דף פב.

• ההוא גברא...

<p>ההוא גברא דנפלה ליה יבמה במתא מחסיא, בעא אחוה למיפסלה בגיטא מיניה,</p>	
<p>אמר ליה, מסתפינא דעבדת לי כדעביד פומבדיתאה רמאה, (בדף פא; כיון שאחרי כן חזר בו פומבדיתא, קרי להו רמאה...)</p>	<p>אמר ליה, מאי דעתך, אי משום נכסי, אנא בנכסי פליגנא לך,</p>
<p>אמר ליה, אי בעית, החזק בחלקך מעכשיו, ואע"פ שאינה עכשיו קנויה לך עד שאכנוס או שאחלוץ, לכשאכנס ואזכה בכולך, זכה אתה בחלקך על פי שהחזקתך מעכשיו</p>	
<p>אמר מר בר רב אשי, אע"ג דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן, האומר לחבירו לך ומשוך פרה זו, ולא תהיה קנויה לך אלא לאחר שלשים יום במשיכה זו, לאחר ל' יום קנה, ואפילו עומדת באגם שאינה ברשות הלוקח,</p>	
<p>הכא לאו בידו לחלקם לו מעכשיו ולהקנות לו אם ירצה, הלכך אי אמר ליה לכשאכנוס זכה מעכשיו, לאו מידי הוא, דקיי"ל כרב יוסף כדקבעינן הלכתא כוותיה לקמן בשמעתין, ואפילו אית לן יבם ואח"כ חילק מה שעשה עשוי, השתא מיהת לאו בידו</p>	<p>התם הוא דקונה לאחר שלשים יום משום דבידו היה להקנותה לו משעת משיכה, הלכך מהניא משיכה לכשיתקיים התנאי שימלאו ל' יום</p>

• והא כי אתא רבין אמר ר' יוחנן...

<p>האומר לחבירו לך ומשוך פרה זו, ולא תהיה קנויה לך אלא לאחר שלשים יום,</p>	
<p>כי אתא רבין אמר ר' יוחנן</p>	<p>כי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן</p>
<p>לאחר שלשים יום, לא קנה</p>	<p>לאחר שלשים יום, קנה</p>
<p>דלא אמר ליה קני מעכשיו</p>	<p>דאמר ליה קני מעכשיו</p>

• בעו מיניה מעולא...

<p>חילק ואח"כ יבם, מהו? ואמר עולא, לא עשה ולא כלום</p>	<p>יבם ואח"כ חילק, מהו? ואמר עולא, לא עשה ולא כלום</p>
<p>ואע"פ שאין לשאול שאלה של חילק ואח"כ יבם, דאם יבם ואח"כ חילק, לא עשה ולא כלום, ק"ו בחילק ואח"כ יבם, לא עשה ולא כלום,</p>	
<p>"ל דשני מעשים היו, ומי ששאל זו, לא שאל זו, ולא שמע האחרון את הראשונה, שלא נשאלו יחד בבית המדרש לגירסא בעלמא, אלא על פי מעשים שאירעו, נשאלו</p>	
<p>כי אתא רבין אמר ר"ל, בין יבם ואח"כ חילק, ובין חילק ואח"כ יבם, לא עשה ולא כלום, והלכתא לא עשה ולא כלום</p>	

מסכת כתובות דף פב

• וחכמים אומרים....

משנה דף פ: - וחכמים אומרים, פירות המחוברים לקרקע, שלו	
קושית הגמרא דף פב. - אמאי, והא קתני כל נכסיו של מת אחראין לכתובתה, והמחובר לקרקע כקרקע,	
<p>אבל הכא קרנא ופירא דידיה הוא ושעיבודא הוא דאית לה עלייהו, ומאי דאישתעבד לה מחיים דבעל, לא אמרינן פירא הוא לאפקועי שיעבודא?</p>	<p>ולא דמו למחוברין דנכסי מלוג, דהתם פירא תקינו ליה רבנן, היכא דאיכא קרן קיים, והני נמי פירי נינהו דגמרי ברשותיה,</p>
<p>תירוץ הגמרא - אמר ריש לקיש, תני שלה, ולא פליגי רבנן עליה אלא אתלושין ואכספים, ולמימר דלא משעבדי מטלטלי לכתובתה</p>	

• כנסה הרי היא כאשתו...

משנה דף פ: - כנסה, הרי היא כאשתו	
קושית הגמרא דף פב. - למאי הלכתא?	
תירוץ הגמרא - אמר רבי יוסי בר' חנינא...	
ומחזירה	לומר שמגרשה בגט
<p>דמהו דתימא מצוה דרמא רחמנא עליה, עבדה, והשתא תיקום עליה באיסור אשת אח,</p>	<p>דמהו דתימא "ולקחה לו לאשה ויבמה" אמר רחמנא, דעדיין יבומין הראשונים עליה, אע"פ שלקחה, ולא תיסגי לה בגט אלא בחליצה,</p>
<p>קמ"ל דאמר קרא "ולקחה לו לאשה", ולאשה קרא יתירא היא, דהיה לכתוב "יבמה יבא עליה ולקחה לו ויבמה", קמ"ל "לאשה", כיון שלקחה, נעשית כאשתו לכל דבר</p>	<p>קמ"ל דנעשית כאשתו דכתיב "ולקחה לו לאשה", ו"יבמה" דרשינן לבעל כרחה ביבמות</p>

• בלבד שתהא כתובתה...

משנה דף פ: - כנסה, הרי היא כאשתו, בלבד שתהא כתובתה על נכסי בעלה הראשון	
קושית הגמרא דף פב: - מאי טעמא?	
<p>ואי לית לה מראשון, אית לה משני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה</p>	<p>תירוץ הגמרא - אשה הקנו לו ליבם זה מן השמים, אין עליו לכתוב לה שטר נישואין,</p>

מסכת כתובות דף פב:

• לא יאמר לה...

<p>משנה דף פ: - כנסה הרי היא כאשתו לכל דבר, ובלבד שתהא כתובה על נכסי בעלה הראשון</p>	
<p>לא יאמר לה, הרי כתובתיך מונחת על השלחן, אלא כל נכסיו שירש מאחיו אחראין לכתובתה,</p>	<p>וכן לא יאמר אדם לאשתו, הרי כתובתיך מונחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתובתה</p>
<p>קושית הגמרא דף פב: - מאי וכן לא יאמר אדם לאשתו?</p>	
<p>תירוץ הגמ' - מהו דתימא התם ביבמה הוא דאין ליבם לייחד ממון להיות לפרעון כתובת היבמה, משום דלא כתב לה דקנאי כבר ודקנינא שאני עתיד לקנות, הלכך איכא איבה, דלא סמכה דעתה שלא יאבדו מעות,</p>	
<p>אבל הכא באשתו דכתב לה דקנאי ודקנינא, ומשעבד לה את כל נכסיו, ואפילו הבאים לידו לאח"כ, אימא סמכה דעתא, ולכן לא יגרום לה ייחוד מעות איבה כפלי הבעל, קמ"ל דאפילו באשתו רגילה אין לבעלה לייחד נכסים לפרעון כתובה</p>	

• גרשה, אין לה אלא כתובתה...

<p>משנה דף פ: - גירשה, אין לה אלא כתובה, אבל כל זמן שלא גירשה, היו כל הנכסים משועבדים לה, ואינו רשאי למכור</p>	
<p>דיוק הגמרא דף פב: - גרשה הוא דאמרינן אין לה אלא כתובה, ואם בא למכור מן השאר, ימכור, הא לא גרשה, לא ימכור לעולם,</p>	
<p>קמ"ל כדרבי אבא דלעיל, אם ישראל הוא, מגרשה בגט ומחזירה, שאם רוצה יבם שכנס את יבמתו למכור בנכסי אחיו המת בלא הסכמת אשתו היבמה, עליו לגרשה וליתן לה כתובתה, ואז יכול למכור בשאר הנכסים, אך כל זמן שהיא תחתיו, אין בכחו למכור בנכסים בלא הסכמתה **</p>	
<p>וא"ת מרישא שמעינן לה, דקתני כל נכסיו אחראין, התם עצה טובה הוא, דהא גבי אשתו נמי תנן הכי,</p>	
<p>אבל מהך משנה יתירא שמעינן דזוקא גירשה, דאי לא, למאי קתני לה, אי משום היא גופא, פשיטא דאין לה אלא כתובתה, אלא ודאי לדיוקא דיליה תנייה, למידק הא לא גירשה, לא</p>	

מסכת כתובות דף פב:

• החזירה, הרי היא ככל הנשים...

משנה דף פ: - אם החזירה היבם בטרם פרע לה כתובתה,
הרי היא ככל הנשים שהחזירו בעליהם לאחר שגירשון, ובטרם פרעו להן כתובתן, שהחזרתן היא על מנת כתובתן הראשונה, ואין לה בנישואיה השניים אלא כתובתה ראשונה בלבד,
שבין באשה רגילה ובין ביבמה, לאחר חזרתה, אן הבעל חייב לפרוע לה כתובתה הראשונה עד שישבו ויגרשה מהנישואין השניים או שתתאלמן, ואז תגבה את כתובתה הראשונה בלבד, ולא שתי כתובות **
** ביבמה, כתובתה בנישואין השניים היא על נכסי בעלה המת בלבד, ממש כמו שהיתה בנישואין הראשונים

• מאי קמ"ל

קושית הגמרא דף פב: - מאי קמ"ל ביבמה, תנינא לה באשתו, ומאי אולמיה דיבמתו דאיצטריך למתנייה,
דתנן המגרש את האשה ומחזירה, על מנת כתובה ראשונה מחזירה?
תירוץ הגמרא - מהו דתימא אשתו הוא דאיהו כתב לה כתובה מיניה,
אבל יבמתו דלא איהו כתב לה, ולית לה כתובה מיניה אלא על נכסי בעלה הראשון, היכא דגרשה ואהדרה, אימא כתובתה מיניה, קמ"ל דאפילו ביבם המחזיר את יבמתו, אין הנישואין השניים אלא ע"מ כתובתה הראשונה

• אמר רב יהודה...

אמר רב יהודה, בראשונה היו כותבין לבתולה מאתים ולא למנה מנה, ולא היו משעבדים נכסיהן לאחריות הכתובה,
והיו מזקינין ולא היו נושאיני נשים, שלא היו רוצות לינשא להם, עד שבא שמעון בן שטח, ותיקן כל נכסיו אחראין לכתובתה
תניא נמי הכי, בראשונה היו כותבין לבתולה מאתים ולא למנה מנה, והיו מזקינין ולא היו נושאיני נשים, ** התקינו שיהיו מניחין אותה בבית אביה, ועדיין כשהוא כועס עליה, אומר לה לך אצל כתובתך, מכיון שהיה ממון העומד במיוחד לכתובה, ולא היה לבעל רשות בו, היו קל לאנשים לגרש את נשותיהם, כי לא היה כרוך בדבר הפסד ממון,
התקינו שיהיו מניחין אותה בבית חמיה (בבית בעלה), עשירות שכתובתן מרובה, עושות אותה קלתות *** של כסף ושל זהב, עניות היו עושות אותה עביט של מימי רגלים,
ועדיין כשכועס עליה, אומר לה טלי כתובתך וצאי, לפי שהיתה מיוחדת לכך, לא היה חשוב בעיני הבעל כל כך הפסד אם יגרש את אשתו, עד שבא שמעון בן שטח ותיקן שיהא כותב לה "כל נכסי אחראין לכתובתה", ולא ייחד לה כתובה במטלטלין
** אמרו לכשימות או יגרש, לא נמצא לגבות כלום, שהיורשין יצניעו מעות של ירושה
*** כמין סל שמונחת על ראשה, ונותנת בה פלכיה לאחר שנתמלא הפלך טווי

הצגת עסקי האשה שנת 1

*If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website),
or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.*